

XX. národní přehlídka amatérského činoherního divadla pro děti

VÝSLEDKOVÁ LISTINA

Na návrh odborné poroty byla udělena tato čestná uznání:

Petru SPURNÉMU za roli Šerchána ve hře Aleny Pončové
Příběh nejen tygří

Tomáši MARKOVI za roli Havrana Arnošta ve hře Vlastimila Pešky
Šípková Růženka

Janu NOVOTNÉMU za roli prince Tartaglia ve hře Carla Gozziho
Láska ke třem pomerančům

Romanu CHLUPOVI, Pavlu NOVÁKOVI a Václavu J. REJNKOVI za roli
Draka ve hře Jaroslava Pustky a Tomáše Krauchera Šípková Růženka

Na návrh odborné poroty byly uděleny tyto ceny:

Zbyňku BERANOVI
za roli Jiříka ve hře Boženy Němcové O Slunečníku, Měsíčníku a Větrníku

Divadelní společnosti Jitřenka Ostrava - Poruba za výpravu ke hře Aleny Pončové
Příběh nejen tygří

Jaroslavě KADLČÍKOVÉ za roli Sudičky Ládi ve hře Vlastimila Pešky Šípková
Růženka

Dagmar NEUMANOVÉ za kostýmy ke hře Carla Gozziho Láska ke třem pomerančům

Věře FULÍNOVÉ za roli Smeraldiny ve hře Carla Gozziho Láska ke třem pomerančům

Tomáši KRAUCHEROVI za roli Prince Martina ve hře Jaroslava Pustky a Tomáše
Krauchera Šípková Růženka

SLOVO NA ZÁVĚR

XX. Národní přehlídka amatérského divadla pro děti skončila. Nezbyvá než udělat tlustou čáru, podtrhnout a bilancovat. Klady i zápory. Letošní ročník jakoby potvrdil věčné a oprávněné stesky na nedostatek dobrých textů určených dětem, a všeobecné podcenění této oblasti divadelního směřování.

Ale není možné nevzpomenout, v této souvislosti, na mimofádně úspěšný minulý ročník Popelky, kdy plné dvě třetiny vystupujících souborů zásadně upravovaly anebo dramatizovaly pro své potřeby texty, které nebyly původně určeny pro divadlo. Jevištní ztvárnění textů propracovalo názor a tvůrčí invenci. Různorodost byla fascinující. Jenom připomínám, že vedle kruté Magorie v provedení prostějovského souboru byla v programu dvě roztomilá představení z Rakovníka – razantně upravená Tylova Tvrdohlavá žena a dramatizace Z deníku kocoura Modroočka.

Letošní ročník takovou různorodost a tvůrčí činnost nenabídl. Dominovaly klasické pohádkové náměty.

Převažovaly texty přejaté a dramaturgické úpravy se omezily na krátké škrty. Ve dvou případech šlo sice o vlastní zpracování scénáře, ale výsledek byl spíš problematický. V Příběhu nejen tygřím je hlavní hrdina matně vykreslený a motivace jednání jsou vágní. V pokusu Tomáše Krauchera z pražského divadla Na Peróně o dramatizaci Šípkové Růženky je text silný tam, kde se dramatická situace váže na téma související s osudovým zápasem dobra a zla. Úprava Gozziho hořké komedie Láska ke třem pomerančům v provedení pražského souboru ESENCE zase ubírá hře jeden rozměr a akcentuje poněkud samoúčelné komediální scény. Skutečný a jednoznačný dramaturgický počín na letošní Popelce tedy akcentuje. S volbou textu úzce souvisí pohled inscenačního týmu. Neujasněnost nebo zamlženost literární předlohy se odrazila i v režijní práci. Režijní koncepce nahrazovala atomizovaná kresba jednotlivých scén, které se jen vlažně propojovaly v celek. Režiséři inscenací vedli interprety ke kresbě

situací a už méně se snažili o rozžití jednotlivých scén a vnitřní zdůvodnění jednání. Herecké výkony proto často zůstávaly u pouhého ilustrování textu a rezignovaly na nonverbální jednání. Přesto v letošním ročníku Popelky nebyla nouze o talentované herecké výkony. Velice potěšitelným jevem přehlídky je celá řada výrazných hereckých výkonů mladých lidí. Množství nových hereckých tváří, a dvou výhradně mladých souborů, vzbuzuje oprávněnou naději do dalších ročníků rakovnické Popelky. Jenom se jejich prokazatelná energie musí přetavit ve smysluplný čin.

Přínosem letošní Popelky bylo zařazení čtyř inspirativních představení, dvou amatérských a dvou profesionálních souborů. Šlo o stylově odlišná představení, jejichž společným jmenovatelem je určitost tvaru, osobní angažovanost, uvolněná hravost a fantazie. Jejich zhlédnutí doufám pomohlo souborům v hledání vlastní tvůrčí cesty.

Marie Caltová

